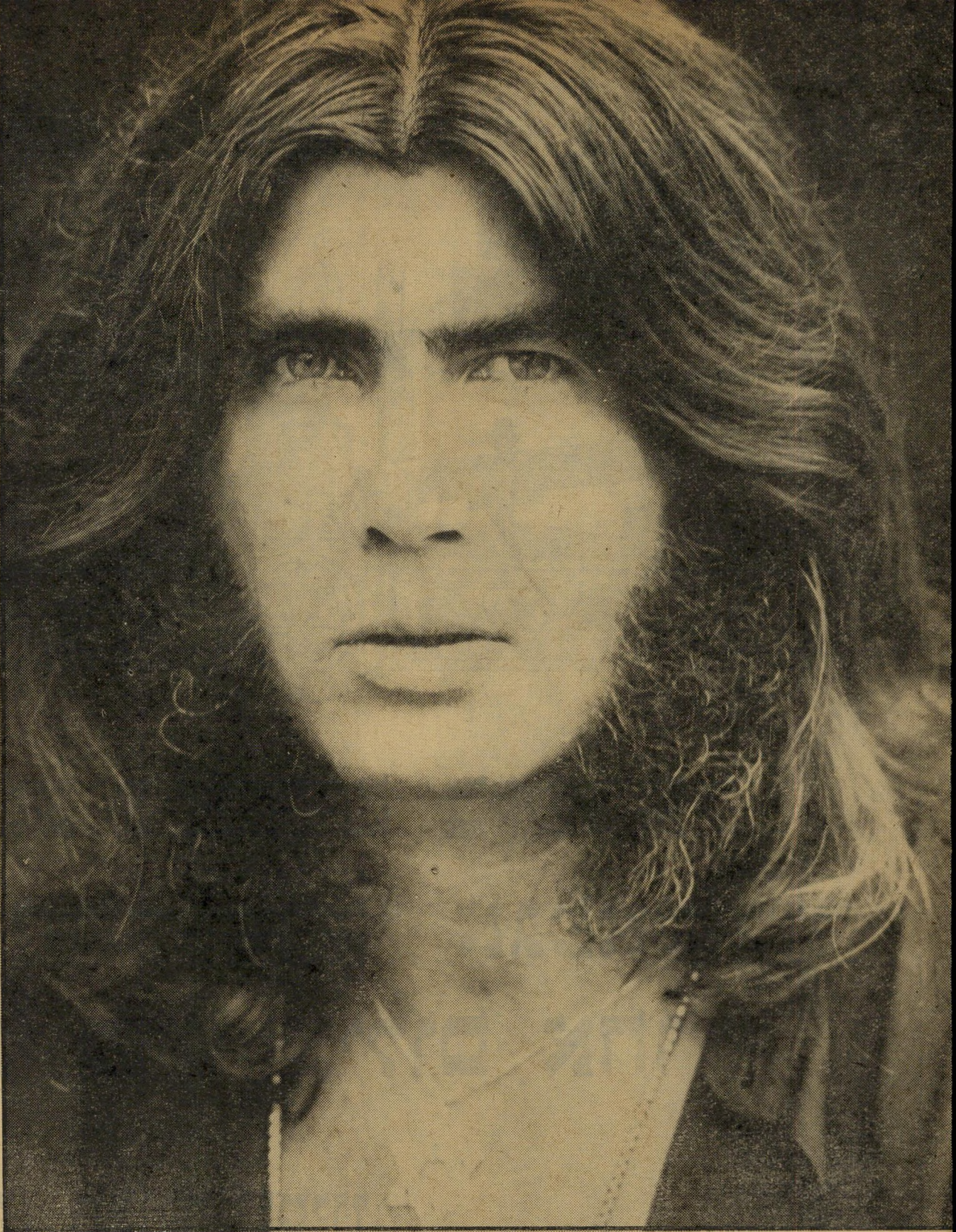

„אני לוחם נגד סמים!“

אומר אבי עופרים, שבת-סיפוחיו האשימה אותו בשימוש בקוקאין

לפני שהוא נכון לדבר על הפרשה ש- קישרה אותו עם הקוקאין, הוא קצת חשי- דן וספקן. אבל לאט לאט הוא מתגבר על ההיסוס ופותח את עצמו, בראיון מיוחד עם כתב העולם הזה. „בשנים האחרונות, מספר אבי, מאז נפרדתי מאתי*, אני עובד בעיקר על-מנת לקדם ולפתח זמרים אחרים. כתבתי הרבה מוסיקה. הקמתי בית הוצאה-לאור של תווים ומוסיקה והפכתי למפיק תקליטים ומופעי זמר. „לאחרונה התרכזתי בעיקר בזמרת גר- מניה ששמה מרגוט ורנר. הייתי המדריך שלה, המלחין שלה, המפיק והמנהל האמ- נותי והעסקי שלה. אני המצאתי אותה.

* הכוונה לאשתו לשעבר, אסתר עופרים.

אבי עופרים כיום

„ארבעים שנה הייתי אסיר של עצמי!“

אבי עופרים ויגאל כשן „ילד כפוי טובה“

מודאגים מזה שכתבו שאני צפוי לשלוש שנות מאסר. או יש לי הודעה לכל אלה הדואגים לי: מוקדם להתחיל להכין חביר- לות לבית-הסוהר בשבילי. זה הכל שטור יות.“

הבית הקטן ברחוב שיינר במינכן הומה כמו תחנת רכבת. נכנסים ויוצאים ללא הרף: מוסיקאים, ידידים ישראלים, יפה- פיות גרמניות בגיל הטיפש-עשרה הנמסות ממבט או ממילה טובה שאבי שולח לעברן. שני כלבים, שני חתולים, החברה הפרטית לשעבר, שהרומן עימה נגמר, אבל היא נותרה בדירה עם ילד, וכל מיני אחרים.

„היא לא זמרת —

ולא תהיה!“

ה טלפון אינו מפסיק לצלצל. עסקים, חתיכות, השפה השולטת היא עיב- רית. למרות שניתק מישראל, קבע את מינכן לבסיסו הוא מוכר כיום וידוע כי רחבי גרמניה הרבה יותר מאשר בישראל, עדיין חי אבי עופרים ומתנהג כישראלי לכל דבר. הסלון שלו אומנם מלא, לבד ממערכות נגינה ורמקולים, גם בתמונות וציורי איקוניגים. אבל „זאת רק הצגה“, הוא אומר, „חלק מהמישחק.“

ה הכל שמויות, כל העסק הזה עם הקוקאין, סתם סיפור שמצוץ מן האצבע.“ אומר אבי עופרים, הזמר הישראלי שבתחילת החודש עשה כותרות בעיתונים בגרמניה ובארץ כמי שמכור ל„מוות הלבן“. „שלא יהיו אי הבנות בר עניין“ הוא חוזר ומדגיש, „אני עכשיו נגד סמים. לגמרי. אני לא מעשן עכשיו אפילו נפאס (חשיש). פעם, בארץ, הייתי מעשן. אבל זה לא בריא. בכנות — אני נורא נגד זה. אח של חברה שלי לשעבר מת מזה. אני יודע שהעיקר זה הבריאות. ובריאות, ברוך השם, יש. צריך לשמור עליה.“

בביתו, במינכן שבבוואריה, עושה אבי עופרים מאמצים להתגבר על המכה שגיר- חתה עליו עם הפירסום הסנסציוני, שהציג אותו כמי שמשתמש בקוקאין. „כשקראתי על זה בעיתון, זאת הייתה בשבילי הפ- תעה בדיקו כמו בשביל שאר הקוראים. אבל אני כבר מהוסן נגד זה. קראתי כבר בעיתונים ראיונות איתי שנכתבו על-ידי אנשים שלא נפגשתי איתם בחיים. כתבו עלי כל כך הרבה חרא, שאנשים לא מא- מינים יותר. זה לא נעים. אני מקבל טל- פונים מכל מיני אנשים שמתעניינים לדעת אם זה נכון וזה לא נעים. מטלפנים אלי גם מהארץ בפאניקה. בייחוד המישפחה. הם